

ikke skulde være rigtigt at kritisere Rigsdagen eller det Ministerium, som bevirkede en Lovs Gjennemførelse, eller den ansvarlige Minister, der underskrev en Lov. Enhver finder det godt og rigtigt, at der er fuldstændig fri Leilighed til at yttre sig offentlig og i offentlige Forsamlinger om den lovgivende Magt og om den Maade, hvorpaa den røgter sit Hverv, og den vilde staae overordentlig slet, dersom det kunde nedbryde Folkets Agtelse for den; thi da maatte de Anker, der fremsførtes, jo være meget vægtige og meget begrundede. Dersom man gaaer til en anden Deel af Statsmagten, den udøvende Magt, der forvaltes af Regjeringen eller den enkelte Minister, saa finder jo ogsaa Enhver, at det er fuldkommen i sin Orden, at man offentlig i offentlige Forsamlinger og paa andre Maader udtaler sin misbilligende Dom, naar man finder, at der er Noget at misbillige, at man kritiserer det, der er skeet, meget skarpt, om man vil, og det Ministerium eller den Minister, der tabte Folkets Tillid ved en saadan Kritik, maatte jo staae meget daarlig. Skulde det da forholde sig anderledes med vore Domstole? Skulde det være den eneste offentlige Autoritet, hvis Anseelse i Befolkningen vilde lide og nedbrydes; naar man udtalte en misbilligende Dom om den? Det kan jeg ikke antage. Det er jo naturligt, at vore Domstole, saalidt som nogen anden Indretning i Staten, kunne siges at være fuldbendte, at være fuldkomne; alt Menneffeligt er jo ufuldkomment og vore Domstole med, de dele i saa Henseende Lod med alt Menneffeligt. Skulde det da ikke være rigtigt, ikke være tilladt, at man, naar man finder Noget at dable hos dem i en eller anden Retning, udtaler det; skulde det være nogen Forbømmelse at udtale det, eller skulde det kunne svække Tilliden i det Hele til Dommermyndigheden? Nei, jeg troer, at enhver uhilbet Mand vil sige, at det er ønskeligt og rigtigt, at der ogsaa med Hensyn til Domstolene er Frihed i Landet til at udtale sin Mening, saavel om deres Indretning i det Hele, som om de enkelte Domme, der foreligge. Jeg har mange Gange i mit Liv maattet ryste paa Hovedet, naar jeg i vore Blade har læst Domme, hvorved Landets høieste Dommermyndigheder i en og samme Sag have fældet aldeles modsatte

Domme; jeg har sagt til mig selv, naar en Overret domfældte en Person til en endog høi Straf, og Høiesteret derefter siger, han er fuldstændig frifunden og det Offentlige paalægges Omkostningerne, saa kunne dog ikke begge Domme være lige rigtige, lige oplysede, lige guddommelige, men en af dem maa være rigtig, en af dem urigtig. Nu gaaer man ud fra, at Høiesteretsdommen er den rigtige, men dersom Vedkommende havde acquiesceret — saaledes troer jeg man kalder det i det juridiske Sprog — ved Overretsdommen, og Sagen altsaa ikke var kommen til Høiesteret, saa var det Modsatte blevet anseet for retfærdigt og rigtigt, og hele Landet skulde jo have været pligtigt at troe det. Man vinder ikke større Tillid til Domsmagten i Landet, fordi Munden er lukket; naar man har en Mening i saa Henseende, kan man ikke forkaste den, ikke jage den ud af sit eget Bryst, selv om der var et Forbud mod at tale derom; men jeg gjen tager, at de Domstole maae staae daarligt i den offentlige Mening, der ikke kunne taale en saadan Kritik. Jeg troer imidlertid ikke, at vore Domstole staae saaledes i den offentlige Mening, at de vilde lide under en saadan Kritik; jeg troer, det er godt og rigtigt, at dette erkjendes, og jeg vil ønske, at det ogsaa erkjendtes af Dommermagten. Det ærede Medlem antydede jo selv dette, at han var en Deel af Dommerstanden i Danmark; men jeg vilde beklage, om det var den almindelige Mening i Dommerstanden, at man vilde svække Domstolenes Betydning ved at omtale dem i offentlige Forsamlinger, naar denne Omtale var misbilligende.

Formanden: Rigsdagsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klein: Jeg troer virkelig ikke, at de Ityringer, der i den omhandlede Retning ere fremkomne fra det ærede Medlem, der sidst talte, eller fra den ærede Rigsdagsmand for Høibek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vilde være ifland til at nedbryde Tilliden hos Folket til Domstolene. Jeg har naturligviis ikke tilfattet at ville formene Nogen at yttre